

КОМУНІКАЦІЯ ОРГАНІВ ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано сутність державної комунікації та механізми її взаємодії з громадськістю в умовах глобалізації.

Ключові слова: комунікація, зв'язки з громадськістю, взаємовідносини між публічною владою та громадськістю.

Abstract

Significant communications and their impact on the public in the globalization world were analyzed.

Keywords: communication, public relations, relations between public authorities and the public.

Державне управління не може існувати без комунікації, як форми взаємодії різноманітних суб'єктів і об'єктів управління, оскільки демократичний режим потребує погодження позицій у постійному діалозі між владою і громадськістю. Комунікації інформують населення і владні структури та інститути громадянського суспільства, дозволяють видавати накази, ухвалювати законодавчі акти, переконувати людей. Термін «комунікація» у політології, комунікології, державному управлінні визначається як рух інформації, інструмент діалогу між учасниками управлінського процесу, складова процесу взаємодії влади і громадянського суспільства [1].

Серед сучасних системних підходів в організації державного управління особлива роль відводиться інформаційно-комунікативним аспектам. Вважається, що для побудови ефективної моделі державного управління важливою є концепція систем з інформаційним зворотним зв'язком. Зворотний зв'язок у системі державного управління – це вплив результатів функціонування системи державного управління на характер цього функціонування. У такій системі видається можливим виділити два типи зворотних зв'язків: об'єктні та суб'єктні. Об'єктні зворотні зв'язки відображають рівень, глибину, адекватність сприйняття об'єктами управління управлінських впливів суб'єкта державного управління [2].

Відсутність або неповнота змістових і правдивих об'єктних зворотних зв'язків не дає змоги визначати раціональність та ефективність організації і діяльності суб'єкта державного управління та виробляти заходи з їх підвищення. Погано в такому разі уявляються й потреби, інтереси та цілі об'єктів управління. Суб'єктні зворотні зв'язки характеризують доцільність і раціональність власної, внутрішньої організації і діяльності суб'єкта державного управління загалом, його підсистем, ланок і окремих компонентів. Вони дають можливість побачити, зрозуміти й оцінити, як кожний нижчий рівень реагує на рішення та дії вищого, наскільки і яким чином він враховує їх у своїй діяльності, яке його реальне відношення до вищого рівня тощо. До суб'єктних зворотних зв'язків належать: контроль, аналіз і оцінка організації та діяльності державних органів, виконання своїх обов'язків з боку посадових осіб, звіти, інформація тощо [3, с. 259].

Аналіз сучасної літератури з питань взаємодії органів влади з громадськістю призводить до висновку щодо необхідності більш чіткого розмежування таких понять як «відкритість влади» та «прозорість влади», «зв'язки з громадськістю» та «взаємодія органів влади з громадянами», «участь громадськості» та «залучення громадськості» [4, с. 83-84].

Досить часто такі поняття, як «відкритість» та «прозорість» ототожнюються, але це зовсім не правильно. Вони пов'язані між собою, але не тотожні. Відкритість ще не є прозорістю, але веде до неї. Тому «відкритість» визначають як доступність, досяжність, а прозорість – як відкритість. Досить часто існує певне непорозуміння щодо термінів «залучення громадян» та «зв'язки з громадськістю». «Залучення громадян» є систематичним процесом ідентифікації, інформування, зацікавлення та залучення різних груп у громаді з метою розробки найоптимальнішого плану дій у технічному відношенні, а «зв'язки з громадськістю» є спрямованими діями, направленими на вплив щодо

громадської думки, що мають на меті створення позитивного іміджу організації. Методи «зв'язків з громадськістю» не завжди мають за мету об'єктивне інформування про всі проблеми...» [5, с. 18].

Для забезпечення комплексної комунікації з громадянами органи влади повинні реалізувати такі дії:

своєчасно, повно і зрозуміло проводити роботу щодо поширення інформації через ЗМІ про свої дії, причини та їх доцільності;

у режимі он-лайн передавати інформацію про необхідні дії для громадян, списки реформ і змін в умовах кризових ситуацій;

проводити прес-конференції, різні зустрічі з громадянами та журналістами, готувати прес-релізи та офіційні заяви для публікації у ЗМІ;

готувати супровідні ілюстраційні, фото і відео матеріали, які пояснюють дії органів влади;

проводити виступи офіційних представників та осіб органів, причому як на телебаченні, так і в пресі, в мережі Інтернет;

розвивати комунікативні зв'язки з різними органами влади, представництвами та міністерствами інших країн, бізнесом і муніципалітетом тощо.

Звичайно, є певні труднощі створення самої комунікативної системи та застосування її технологій, органи державної влади також стикаються з браком фінансування, усталеними історичними стереотипами, нестачею кваліфікованих кадрів, цифровою нерівністю тощо. Ці проблеми неможливо вирішити «на місцях», їх усунення повинно бути сплановано, підготовлено та реалізовано на рівні держави. Крім того, нині в Україні існує проблема, яка полягає в тому, що громадська думка недостатньо врахована і мало вивчається органами влади.

Висновки

Отже, комунікація розглядається і як атрибут взаємодії органів влади і громадськості, і як зовнішньо спрямована робота, що вимагає своїх правил, повинна певним чином оцінюватися і спрямовується на формування позитивного образу влади, держави, утвердження демократії. Не тільки самі відносини породжують необхідність комунікативної діяльності, але і спрямована комунікативна діяльність може породжувати формування і розвиток тих чи інших відносин. Сучасний розвиток України вимагає вдосконалення взаємодії громадян і держави, її методів та форм.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Денисюк С. Г. Комунікологія : навчальний посібник. Вінниця : ВНТУ, 2015. 102 с.
2. Денисюк С. Г., Корнієнко В.О., Слободянюк А. В. «Персоніфікація» vs «репутація» у політичному контексті математичного моделювання виборчих переваг. *European Political And law Discourse*. 2016. Vol. 3, iss. 2. P. 165-171.
3. Кедді Джоан, Вергез Крістіан Електронна демократія: сподівання та проблеми [пер. з англ. С. Соколик, О.Орель, К.Гомма]. Київ: Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу, 2009. 164 с.
4. Залучення громадян до участі у місцевому самоврядуванні. *Аспекти самоврядування: часопис українсько-американської програми «Партнерство громад»*. Київ: Фундація «Україна-США», 1999. 56 с.
5. Про схвалення Концепції проекту Закону України «Про основні засади державної комунікативної політики»: Розпорядження Кабінету Міністрів України № 85-р від 13.01.2010 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=85-2010-%F0&new=1>

Боднарєнко Богдан Олександрович – студент групи ІІСТ-176, факультету комп'ютерних систем та автоматики, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, bodya.bodnarenko@gmail.com

Денисюк Світлана Георгіївна – доктор політичних наук, професор, проректор з науково-педагогічної роботи і соціальних комунікацій, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: svetadenisiyk@gmail.com

Bodnarenko Bohdan Aleksandrovich – student of ІІСТ-17b, Faculty of Computer Systems and Automation, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, bodya.bodnarenko@gmail.com

Denysiuk Svitlana – Doctor of Politician science, professor, vice-rector for scientific and pedagogical work and social communications, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: svetadenisiyk@gmail.com